

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlıkla İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

İsmail TAMER

Kayseri Milletvekili

Ahmet DEMİRCAN

Samsun Milletvekili

(1)

Mustafa AÇIKGÖZ

Nevşehir Milletvekili

Recep ŞEKER

Karaman Milletvekili

Hacı Bayram TÜRKÖĞLU

Hatay Milletvekili

Arife POLAT DÜZGÜN

Ankara Milletvekili

GENEL GEREKÇE

Bilindiği üzere 2003 yılından itibaren uygulamaya konulan Sağlıkta Dönüşüm Programının birinci fazında hizmet sunum modelleri geliştirilmiş ve hizmete erişimin önündeki engeller kaldırılmıştır. Sağlık kuruluşları birleştirilerek ve ücretsiz aile hekimliği sistemine geçilerek hakkaniyetli şekilde hizmet tüm ülke sathına yaygınlaştırılmış ve herkesin hizmete erişimi sağlanmıştır. İkinci basamakta yapılan düzenlemelerle ve hastane alt yapılarının güçlendirilmesi ve iyileştirilmesiyle hizmete erişim ve kalite yükseltilmiştir.

Diğer taraftan, sağlık hakkının tamamlayıcısı durumunda olan sağlık güvencesi (sosyal güvenlik hakkı) sağlanmadığı takdirde sağlık hakkına erişimin önündeki engellerin kaldırıldığından söz edilemez. Bu minvalde herkesin sağlık hakkını en geniş şekilde kullanabilmesi için 2006 yılına kadar parçalı ve herkesi kapsayıcı olmayan sosyal güvenlik sistemimiz 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ile tek ve herkesi kapsayıcı hale getirilmiştir. Dünya ile kıyasladığımızda bugün en geniş sağlık güvencesi sağlayan ülkeler arasında bulunmaktayız.

Bugün artık, sağlık hizmetlerinde dün yakınma konusu olan konular gündemden kalkmış, kuyruklar değil hasta memnuniyeti ve güvenliği, sağlık hizmetinin kalitesi; aşılama oranlarındaki düşüklükler yerine aşı takvimine yeni aşuların eklenmesi gibi konular ele alınmakta ve uygulamaya konulmaktadır.

Daha iyi bir gelecek için sağlığın geliştirilmesi ve sağlıklı hayat programları, sektörler arası işbirliği için çok yönlü sağlık sorumluluğu, uluslararası alanda ülkenin gücünü artıracak sınır ötesi sağlık hizmetleri ve sağlık turizmi gibi konular üzerinde çalışılmaktadır.

Diğer taraftan sosyodemografik dönüşüm, hızla gelişen teknoloji, sürekli değişen ve artan sosyal ihtiyaç ve talepler, her sistemin sürekli olarak revizyonunu ve iyileştirilmesini gerekli kılar. İdarenin fonksiyonlarından biri olan kontrol aşamasında elde edilen sonuçlara göre sistemde gereken düzeltme ve değişikliklerin yapılması elzemdir. Keza Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine uyum için icap eden düzenlemelerin yapılması da zaruridir. Bu çerçevede, kanun gerektiren alanları tanzim etmek üzere işbu Kanun Teklifi hazırlanmıştır.

Teklif ile;

- İlaç ve eczacılık alanında ihtiyaç duyulan bazı düzenlemelerin yapılması ve idari yaptırımların güncellenmesi,
- Cumhurbaşkanlığı Hükümet sistemine geçiş için yapılan kanuni düzenlemelere bağlı bazı teknik düzeltmelerin yapılması,
- Sağlık çalışanlarına karşı şiddetin önlenmesi ve sağlık hizmetlerinin daha iyi, etkili ve verimli yürütülebilmesinin sağlanması,
- Nesebin korunmasına yönelik olarak üremeye yardımcı tedavi uygulamalarında donasyon, üreme hücreleri ve embriyonun başkalarında kullanılmaması, taşıyıcı annelik gibi hususların düzenlenmesi ve aykırı davranışlara yaptırımlar getirilmesi,
- Tütün ürünlerinin, markanın ve ambalajın cezbedici özellikleri ortadan kaldırılarak tek tip olarak tasarlanmış düz ve standart paket biçiminde piyasaya arz edilmesi ve kapalı dolaplarda, kişilerin doğrudan ulaşamayacağı ve göremeyeceği şekilde satışa sunulması,
- Anayasa Mahkemesi kararları ve uygulamada karşılaşılan problemler dikkate alınarak, sözleşmeli aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanlarının çalışma yaş hadleri ve izin hakları ile aile hekimliğine ilişkin bazı hususların düzenlenmesi,
- Üremeye yardımcı tedavi (tüp bebek) uygulamalarında genel sağlık sigortası kapsamının genişletilmesi,
- Halk sağlığının korunması ve halkın aldatılmaması amacıyla gıdanın etiketi, tanıtımı veya reklâmında kullanılacak sağlık beyanları için Sağlık Bakanlığının uygunluk

görüşünün alınması ve farmosötik formdaki takviye edici gıdaların üretim, ithalat, ihracat ve kontrolüne ilişkin usul ve esasların Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunca belirlenmesi,

- Tabip ve dış tabiplerinin çalışma izinleri Sağlık Bakanlığınca verilmekte olduğundan, birden fazla tabiplik ve dış tabipliği görevi için meslek odasından izin alınması zorunluluğuna ilişkin düzenlemelerin yürürlükten kaldırılması,

- Terör örgütü üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı sebebiyle kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabip ve dış tabiplerinin özel mesleki faaliyetlerine ilişkin kurallar (bunların sadece sosyal güvenlik kuruluşu ile sözleşmesi bulunmayan sağlık kuruluşlarında veya muayenehanede çalışabilmesi ve düzenledikleri raporların yargı kararlarına ve idari işlemlere esas alınmaması.) getirilmesi,

gibi bazı konularda düzenleme yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Halen ecza ticarethanelerinde yalnız eczanelere ve ilaç üreticilerine ilaç satılabilmektedir. Türkiye’de ruhsatlı olmayan veya ruhsatlı olup piyasada bulunmayan ilaçlar, reçeteli olarak şahsi kullanım için Sağlık Bakanlığının izniyle Türk Eczacıları Birliği tarafından (2006 yılından beri) yurtdışından temin edilmektedir.

Bu şekilde tedarikte sıkıntılar yaşanmakta olduğundan, Türk Eczacıları Birliğinin yanında Sosyal Güvenlik Kurumu ve Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen kurum/kuruluşlar aracılığı ile şahsi kullanım için yurtdışından ilaç temin edilebilmesine cevaz verilmektedir. Ancak bu şekilde temin edilen ilaçlar için belli bir süre içerisinde ruhsat başvurusu yapılması ve ruhsat alınması zorunlu kılınmıştır.

MADDE 2- Cezaların zamanında ve gecikmeden tesis edilebilmesi için mahalli mülki idarelere göndermeden Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumuna da ceza uygulayabilme yetkisi verilmekte ve caydırıcılığı sağlamak üzere fiilin niteliği ve önemine göre para cezalarının alt ve üst sınırı yeniden belirlenmektedir.

MADDE 3- Yeni düzenlenen Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre yurtdışından temin edilmiş ilaçlar için ruhsat başvurusunda bulunma süresinin, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başlayacağı belirtilmektedir.

MADDE 4- Şirket tarafından ecza ticarethanesi açılması durumunda mesul müdür olarak atanacak eczacının şirket ortağı olması şartı, muvazaalı ve sembolik ortaklıklara sebebiyet vermektedir. Kanunda eczacı olmayan kimseler tarafından, eczacı mesul müdür atanmak suretiyle ecza ticarethanesi açılmasına cevaz verildiğine göre, şirketlerin de aynı kurala tabi kılınması uygun olacak ve muvazaalı ortaklıkları ortadan kaldıracaktır.

MADDE 5- Terör örgütlerine veya Millî Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilerek kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabipler ve dış tabiplerinin meslek icralarına ilişkin kurallar getirilmektedir. Bunların sadece sosyal güvenlik kuruluşu ile sözleşmesi bulunmayan sağlık kuruluşlarında veya muayenehanede çalışabileceği ve düzenledikleri raporların yargı kararlarına ve idari işlemlere esas alınamayacağı öngörülmektedir. Ayrıca Devlet hizmeti yükümlüsü olanların, birinci grup ilçe merkezleri için belirlenen Devlet hizmeti süresi kadar müddetle mesleklerini icra edemeyecekleri belirtilmektedir.

MADDE 6- Üretimin güncel standartlara uygun olarak teminini sağlamak üzere maddede düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 7- Tıbbî müstahzarların ruhsatlandırma süreçlerinin daha kısa sürede yapılmasını temin etmek üzere ruhsatlandırmaya esas tahlillerin Bakanlıkça yetkilendirilen laboratuvarlarda da yaptırılabilmesine imkân sağlanmaktadır.

MADDE 8- Beşerî tıbbi müstahzarların yasal tedarik zinciri dışında satış, dağıtım ve pazarlamasını yapanlar veya aracılık edenlere de idari para cezası uygulanması caydırıcılığı artıracaktır.

MADDE 9- Maddedeki “hastalıkları teşhis ve tedavi” ifadesi, uygulamada hem teşhis hem de tedavi ettiği yönündeki sağlık beyanının birlikte aranmasını zorunlu kılmaktadır. Halbuki yalnızca teşhis veya yalnızca tedavi etme beyanları da tüketiciyi aldatmaktadır. Bu bakımdan cümledeki “ve” bağlacı “veya” şeklinde değiştirilerek tüketicinin aldatılmasının önüne geçilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 10- Cezanın amacını ve caydırıcılığı sağlamak üzere maktu para cezası kaldırılarak fiilin mahiyeti ve sonuçlarına göre idari para cezaları yeniden belirlenmektedir. Buna göre;

- a) Reçetesiz olarak veya eczaneler ile eczane ticarethaneleri dışında ilaç satılmasının,
 - b) İlaçların eczanelerle ecza depolarından başka yerlere satılmasının,
 - c) İlaç sayılmayan bazı ecza ve kimya ürünlerinin izinsiz ithalinin, bunların izinli laboratuvarlar dışında üretilmesinin,
 - ç) Bakanlıkça istenilen fiyat tadilinin yapılmamasının,
 - d) Kanunun diğer hükümlerine muhalefetin cezaları yeniden belirlenmektedir.
- Ayrıca cezaların zamanında ve gecikmeden uygulanabilmesi için mahalli mülki idarelere göndermeden Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunu da ceza uygulayabilme yetkisi verilmektedir.

MADDE 11- Tabiplerin birden fazla tabiplik görevi kabul etmeleri için tabip odasından izin almalarına ilişkin düzenlemeler yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 12- Eğitim-öğretim süresi 5 yıl olan eczacılık fakültelerinde eczane stajlarının yapıldığı ve bu stajların takibi, kontrolü, sınavları, etkinliği ve benzeri hususların fakülteler tarafından değerlendirmeye tabi tutulduğu; yardımcı eczacıların çoğunluğunun istihdam edildiği serbest eczaneler tarafından yardımcı eczacı çalıştırmaktan ticari kaygılar nedeniyle imtina edilmesi ve eczacıların yardımcı eczacılık yapabileceği eczane bulmasında uygulamada zorluklarla karşılaşılması sebebiyle yardımcı eczacılıkla ilgili düzenlemeler yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 13- Yardımcı eczacılığın kaldırılmasına bağlı olarak gerekli düzenlemeler yapılmaktadır.

MADDE 14- Madde ile, Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatı için tahsis edilen döner sermaye miktarının her bütçe yılında Cumhurbaşkanı tarafından ihtiyaca göre artırılması hususu düzenlenmektedir.

MADDE 15- Halen yürürlükteki Kanun hükmü, Sağlık Bakanlığına bağlı Döner Sermaye işletmelerinin saymanlık hizmetlerinin, Maliye Bakanlığınca kurulacak döner sermaye saymanlığı ve Maliye Bakanlığınca atanacak sayman ve saymanlık personeli tarafından yürütüleceğini hükme bağlamıştır. Ancak Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmelerinin muhasebe hizmetlerinin Bakanlıkça yürütülmesi; Bakanlık tarafından teklif edilen ve Maliye Bakanlığınca uygun görülenlerin ise Maliye Bakanlığı tarafından yürütülebilmesi uygun ve gerekli olduğundan, Kanunda bu yönde değişiklik yapılması öngörülmektedir.

MADDE 16- Madde ile, Bakanlığın yeni teşkilât yapısının gerektirdiği değişiklik ve atıf düzeltmesi yapılmaktadır.

MADDE 17- 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması, Aşılması ve Nakli Hakkında Kanununun 15 inci maddesinde değişiklik yapılarak hukuka aykırı olarak organ ve doku alan, satan, satın alan, satılmasına aracılık eden, saklayan, nakleden veya aşıl原因an, organ veya doku teminine yönelik olarak ilan veya reklam veren veya yayınlayan kişiler hakkında uygulanacak cezalarda, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununa atıf yapılarak kanunlar arasında uyum sağlanmaktadır.

Diğer taraftan üremeye yardımcı tedavi işlemleri kapsamında uygulanabilen donasyon, üreme hücreleri ve embriyonun başkalarında kullanılması, taşıyıcı annelik gibi işlemlere izin verilmediğinden, bu konudaki kuralları ihlal edenlere cezai müeyyideler öngörülmektedir.

MADDE 18- Halkımızın inançları, değer yargıları ve sosyo kültürü muvacehesinde üremeye yardımcı tedavi işlemleri kapsamında uygulanabilen donasyon, üreme hücreleri ve embriyonun başkalarında kullanılması, taşıyıcı annelik gibi işlemlere izin verilmemekteydi. Ancak son yıllarda bu alanda kamuoyuna yansıyan ihlaller, meselenin mahiyeti ve ehemmiyeti, bu konuda kanuni düzenleme yapılması zaruretini ortaya çıkarmıştır. 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması, Aşılması ve Nakli Hakkında Kanununa eklenen ek maddeler ile, üremeye yardımcı tedavi uygulamalarına ilişkin kurallar ve yasaklar vazedilmekte, canlıdan organ naklinin; alıcının en az iki yıldan beri fiilen birlikte yaşadığı eşi ile dördüncü dereceye kadar (dördüncü derece dâhil) kan ve kayın hısımlarından yapılabileceği; bunların dışında kalan canlıdan organ nakillerinin Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonlarının etik açıdan değerlendirmesiyle gerçekleştirileceği öngörülmektedir.

MADDE 19- Ülkemiz limanlarına uğrayan gemilerin sağlık işlem ve kontrollerinde Kanunda gösterilen lazımelere uymayanlara verilecek idari para cezaları çok yüksek belirlenmiştir. Bu durum, fiil ile cezaların orantılı olması ilkesine aykırı olduğundan madde ile, 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılarak cezalar makul seviyede yeniden tespit edilmekte ve idari para cezalarından, kaptan ve donatanın müteselsilen sorumlu oldukları belirtilmektedir.

MADDE 20- 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 158 inci maddesine ilişkin olarak Anayasa Mahkemesince verilen karar muvacehesinde Sağlık Bilimleri Üniversitesinin Mütevelli Heyeti yeniden teşkil edilmektedir.

Ayrıca üniversite kadrolarına yapılacak öğretim üyesi atamalarının Mütevelli Heyetince onaylanması öngörülmektedir.

MADDE 21- Dış hekimlerinin birden fazla tabiplik görevi kabul etmeleri için tabip odasından izin almalarına ilişkin düzenlemeler yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 22- Tabiplerin birden fazla tabiplik görevi kabul etmeleri için tabip odasından izin almalarına ilişkin düzenlemelerin yürürlükten kaldırılmasına bağlı olarak uyum düzenlemesi yapılmaktadır.

MADDE 23- Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık tesisleri ile üniversitelerin tıp ve dış hekimliği alanında lisans ve uzmanlık eğitimi veren kurumlarının birlikte kullanımı hususunda uygulamada karşılaşılan problemlerin çözümüne yönelik düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 24- 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 12 nci maddesi ile, sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sırasında veya görevleri dolayısıyla işlenen kasten yaralama suçu, 5271 sayılı Ceza

Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrası kapsamında tutuklama nedeni varsayılan suçlar arasına alınmış ve özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personel de görevleriyle bağlantılı olarak kendilerine karşı işlenen suçlar bakımından 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun uygulamasında kamu görevlisi sayılmıştır.

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla Sağlık, İçişleri ve Adalet bakanlıklarınca gerekli tedbirler alınmakla birlikte, sağlık hizmetlerinin daha iyi ve verimli yürütülebilmesi için sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle işlenen suçlarda uygulanacak bazı adli işlemlerin yeniden düzenlenmesi ve sağlık çalışanlarının şiddete karşı daha etkin korunması zorunluluğu ortaya çıkmıştır.

Madde ile, 3359 sayılı Kanunun ek 12 nci maddesinde düzenleme yapılarak, sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlardan şüpheli olanların, kolluk görevlilerince yakalandıktan sonra gerekli işlemleri yapılarak Cumhuriyet başsavcılığına mevcutlu olarak sevki sağlanmaktadır. Cumhuriyet savcısı gerekli adli işlemleri tamamladıktan sonra şüpheliyi, koşulları bulunması halinde tutuklanması talebiyle sulh ceza hâkimliğine sevk edebilecek ve bu suçların soruşturmasında kolluk görevlileri, müşteki, mağdur veya tanık ifadelerini işyerlerinde alabilecektir. Ayrıca bu düzenlemeler, özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlar hakkında da uygulanacaktır.

Düzenleme ile, sağlık çalışanlarına karşı şiddetin önlenmesi amaçlanmakta ve sağlık hizmetlerinin daha iyi, etkili ve verimli yürütülebilmesi ile kesintiye uğramaması sağlanmaktadır.

MADDE 25- Sinema salonlarında gösterilen filmler ve reklâmlar ile tiyatro salonlarında sergilenen eserlerde ve internet ile topluma açık sosyal medya ve benzeri ortamlarda tütün ürünü kullanılması veya görüntüsünün kullanılması durumu, mevcut düzenleme kapsamında değerlendirilmediğinden, bu hususun açıklığa kavuşturulması, ayrıca sağlık, eğitim ve öğretim, kültür ve spor hizmeti verilen yerlere ilave olarak üniversite kampüs alanları içinde bulunan işletmelerde de sigara satışının engellenmesi gerekli görülmüştür.

Ayrıca madde ile, satış noktalarında tütün ürünlerinin kapalı dolaplarda, kişilerin ulaşamayacağı ve göremeyeceği şekilde satışa sunulması hedeflenmiştir.

MADDE 26- Tütün ürünleri paketleri ile nargile şişelerinin üzerine, zararlarını belirten resimli ve Türkçe yazılı uyarı veya mesajların konulacağı alan yüzde altmışbeşten yüzde seksenbeşe çıkarılmaktadır. Ayrıca Türkiye’de üretilen veya ithal edilen tütün ürünlerinin; markanın yazım şekli, yazı karakteri, punto boyutu, paket üzerindeki konumu, paketlerin rengi, paket üzerinde yer verilen uyarı mesajları, diğer zorunlu yazı, ibare, şekiller dahil olmak üzere aynı şekilde tek tip olarak tasarlanmış düz ve standart paket biçiminde piyasaya arz edileceği ve buna ilişkin düzenlemelerin Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılacağı öngörülmektedir.

MADDE 27- 4207 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin onüçüncü fıkrasında düzenlenen tütün ürünlerinin satışa arzına ilişkin usul ve esaslara uyulmaması durumlarında uygulanacak yaptırımlar düzenlenmektedir. Ayrıca idari müeyyidelerin uygulanmasında karşılaşılan tereddütlerin giderilmesi ve uygulama birliğini sağlanması açısından, ceza takdirinde dikkate alınacak kriterler belirtilmiş ve kapatma cezasından sonra aynı dönem içinde tekrarlayan ihlallerde, her defasında işletmeye yirmi günden bir aya kadar kapatma cezası verilmesi öngörülmüştür.

MADDE 28- Türkiye’de üretilen ya da ithal edilen tütün ürünlerinin yedi ay içinde 4207 sayılı Kanununun 4 üncü maddesine uygun hale getirilmesine ilişkin düzenleme yapılmakta ve bu doğrultuda hazırlanacak alt düzenlemelerin süresi düzenlenmektedir.

MADDE 29- Anayasa Mahkemesi kararları ve uygulamada karşılaşılan problemler dikkate alınarak, sözleşmeli aile hekimlerinin ve aile sağlığı çalışanlarının çalışma yaş hadleri, izin hakları ve kamu görevlisi olmayanlar için işsizlik sigortası primi ödenmemesine yönelik düzenleme yapılmaktadır.

Buna göre, aile hekimlerinin ve aile sağlığı çalışanlarının çalışma yaş hadleri 65 olarak belirlenmiş; aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanlarının izin hakları da mevcut uygulama paralelinde kanunla düzenlenmiştir.

Ayrıca, tereddütlerin giderilmesi bakımından vakıf üniversitelerinin de eğitim aile sağlığı merkezi açmasına yönelik açık bir düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 30- Mevcut hükümde, kişilerin aile hekimine kaydı yapıldıktan sonra, aile hekimi değişikliğinin ancak belli bir süre sonra ve yine kişilerce yapılacağı öngörülmüştür. Pilot uygulama dâhil on yıllık uygulama sürecinde sadece kişilere bırakılan aile hekimi değiştirme hakkından dolayı bazı problemler yaşanmaktadır. Örneğin kişiler, yer değiştirerek başka bir il veya ilçeye ikamet amacıyla gittikleri halde aile hekimlerini değiştirmemektedir. Bu durumda özellikle koruyucu sağlık hizmetleri bakımından çocukluk çağı aşıları, gebelerin izlemi gibi temel sağlık hizmetlerinde aile hekimleri kişilere ulaşamamakta, dolayısıyla kişiler bu hizmetlerden habersiz veya mahrum kalabilmektedir. Bu ve benzeri sebeplerle sağlık hizmetlerinin planlamasına uygun olarak, örneğin kişinin ikameti değiştiğinde otomatik olarak kendisine yakın aile hekimine kaydının alınması gibi çözümlerin geliştirilmesine imkân sağlanmaktadır.

Diğer taraftan 2023 yılına kadar iki bin nüfusa bir aile hekimliği birimi kurulması hedeflenmiştir. Bu hedeflere ulaşabilmek ve optimum kayıtlı nüfus ile aile hekimliği hizmeti sunabilmek için her bir aile hekimi için kayıtlı kişi sayısının coğrafi şartlar, sağlık hizmet planlaması gibi kriterler esas alınarak Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Sağlık Bakanlığınca belirleneceği öngörülmüştür.

MADDE 31- Aile hekimliği hizmetini sunan kişiler, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları olarak tanımlanmış olmakla birlikte; “aile sağlığı elemanı” ismi yerine “aile sağlığı çalışanı” isminin kullanılmasının daha uygun olduğu ve bu hizmeti sunan kişiler tarafından da daha iyi kabul gördüğü değerlendirildiğinden, Kanunda geçen “aile sağlığı elemanı” tabirleri “aile sağlığı çalışanı” olarak değiştirilmektedir.

MADDE 32- Yürürlükteki hükmün lafzına göre, yalnızca kadın infertilitesinde tüp bebek tedavisi sağlanabilmekte; erkek infertilitesinin olduğu durumlarda tüp bebek uygulamalarında sıkıntı yaşanmaktadır.

Madde ile, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinde değişiklik yapılarak bu sorunun giderilmesi, ayrıca tüp bebek uygulamasında yalnızca kadının yaşının önemli olduğunun belirtilmesi, eşi tarafından bakmakla yükümlü olmayan, halen çalışan genel sağlık sigortalısı olmasına rağmen en az beş yıllık genel sağlık sigortalılık ve 900 gün genel sağlık sigortalısı prim gün sayısı olmayan kadının, eşinin bu kriterlere sahip olması halinde tüp bebek tedavisinin finansmanının sağlanması ve kalıtsal bir hastalığı olan veya bu hastalık için taşıyıcı olduğu bilinen çiftin sağlam çocuk sahibi olmasına ya da hasta çocuğu (talasemi, hemofili vs. gibi kalıtsal genetik hastalıklar) olup ikinci çocuğun sağlam doğmasına yönelik yapılacak preimplantasyon genetik

tarama yapılarak uygulanan yardımcı üreme yöntemi tedavilerinin finansmanının Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 33- Madde ile, 5624 sayılı Kan ve Kan Ürünleri Kanununun 6 ncı maddesinde değişiklik yapılarak kan ve kan ürünleri üretim yerleri ile ilgili yaptırımlar ihtiyaçlara ve günün şartlarına göre yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 34- Halk sağlığının korunması amacıyla gıdanın etiketi, tanıtımı veya reklâmında kullanılacak sağlık beyanları için Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça izin verilebileceği belirtilmektedir.

MADDE 35- Ürün gruplarının doğru sınıflandırılmasının yapılması ile pazardaki mevcut karışıklığın önlenmesi ve halkın güvenli ürün kullanımının sağlanması amacıyla farmasötik formda olan takviye edici gıdaların üretim, ithalat, ihracat ve kontrolüne ilişkin usul ve esasların Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunca belirleneceği öngörülmektedir.

MADDE 36- 27 nci maddenin ikinci cümlesindeki ürünler (kaynak suları, içme suları, doğal mineralli sular ve tıbbi amaçlı sular) bakımından belediyelere ve il özel idarelerine de müeyyide uygulanmasına imkân sağlanmakta ve bu suretle belediyeler ve il özel idarelerinin sularla ilgili görevlerini bihakkın yapması ve halk sağlığının korunması amaçlanmaktadır.

MADDE 37- Farmasötik formda olan takviye edici gıdalar ile özel tıbbî amaçlı diyet gıdaların üretimi, ithalatı, ihracatı ve kontrolüne ilişkin görev ve yetki Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunda olduğundan bu konuda idari yaptırım uygulama yetkisi de, mahalli mülki amir ile birlikte Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumuna verilmektedir.

MADDE 38- 6428 sayılı Kanun kapsamında gerçekleştirilen entegre şehir hastanelerinde yüklenici şirketin sözleşme kapsamında yer alan miktara bağlı tıbbî destek hizmetlerinde bulunan hizmetlerinin piyasa testinin 10 yılın sonunda gerçekleştirilmesi hususu düzenlenmektedir.

MADDE 39- Hizmetlerin teminatı olarak yüklenici şirketler tarafından idareye teslim edilen teminat mektuplarına konu bedellerin her yıl yurtiçi üretici fiyatları artış oranında güncellenmesi öngörülmektedir.

MADDE 40- 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun kapsamındaki iş ve işlemler işletme döneminde de damga vergisinden müstesna tutulmaktadır.

MADDE 41- Halen müfettiş, denetmen, denetçi, aktüer ve kontrolör istihdamında yabancı dil şartı bulunmadığından, mevcut müfettiş yardımcısı, denetmen yardımcısı, denetçi yardımcısı, aktüer yardımcısı ve stajyer kontrolör olarak çalışanların belirtilen kadrolara atanmalarında da yabancı dil şartının aranmaması öngörülmektedir.

MADDE 42- 112 il ambulans servisi başhekimlerinin de nitelikleri belirlenmekte ve bu suretle sözleşmeli çalıştırılması öngörülmektedir.

MADDE 43- Yürürlük maddesidir.

MADDE 44- Yürütme maddesidir.

SAĞLIKLA İLGİLİ BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 2/3/1927 tarihli ve 984 sayılı Ecza Ticarethaneleriyle Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkanlara Mahsus Kanununun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Türkiye’de ruhsatlı olmayan veya ruhsatlı olup da çeşitli sebeplerle piyasada bulunmayan beşeri tıbbi ürünler, Sağlık Bakanlığı tarafından uygun görülen kurum/kuruluşlar ile Sosyal Güvenlik Kurumu ve Türk Eczacıları Birliği aracılığıyla şahsi kullanım maksadıyla reçeteli olarak yurtdışından temin edilebilir ve doğrudan hastalara verilebilir. Hastanelerin yurtdışından toplu olarak getirdiği ilaçların temini de bu şekilde sağlanabilir. Bu fıkraya göre temin edilen ilaçlar için, yurtdışı ilaç listesine girdiği tarihten itibaren üç yıl içerisinde izin/ruhsat sahibi tarafından ruhsat başvurusunda bulunulması ve başvuru tarihinden itibaren en geç iki yıl içerisinde ruhsat alınması zorunludur. Ruhsat başvurusu yapılmayan veya ruhsatı alınmayan ilaçların bu şekilde teminine devam edilmesine karar vermeye Cumhurbaşkanını yetkilidir.”

MADDE 2- 984 sayılı Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Bu Kanunda tasrih edilen kaidelere riayet etmeyen veya memnuiyetlere muhalif hareket eden ecza ticarethaneleri sahip veya müdiri mesulleri ile sanat ve ziraat işlerinde kullanılan zehirli ve müessir maddeler satıcılığı yapanlara, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu veya mahallî mülkî amir tarafından fiilin mahiyeti ve sonuçları dikkate alınarak iki bin Türk lirasından yirmi bin Türk lirasına kadar idarî para cezası verilir. Fiilin bir yıl içerisinde tekrarı halinde ceza bir kat artırılarak uygulanır. Bu maddelerin satışı kamu sağlığı bakımından tehlikeli bir durum oluşturuyorsa, tehlike giderilinceye kadar geçici olarak işletme faaliyetten men edilir. Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu tarafından idarî para cezası ve idari yaptırım kararı verildiğinde keyfiyet ilgili mülkî amire bildirilir.”

MADDE 3- 984 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce 11 inci maddenin ikinci fıkrasına göre yurtdışından temin edilmiş ilaçlar için ruhsat başvurusunda bulunma süresi bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte başlar.”

MADDE 4- 984 sayılı Kanununun 3 üncü maddesinin üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 5- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San’atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Terör örgütlerine veya Millî Güvenlik Kurulunca Devletin millî güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olduğu değerlendirilerek ilgili mevzuat çerçevesinde kamu görevinden çıkarılan veya güvenlik soruşturması sonucuna göre kamu görevine alınmayan tabipler ve dış tabipleri, sadece 12 nci maddenin ikinci fıkrasının (c) bendi kapsamındaki sağlık kurum ve kuruluşlarında mesleklerini icra edebilir. Ancak bunlardan Devlet hizmeti yükümlüsü olanlar, kamu görevine alınmamasına karar verildiği tarihten itibaren, 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında birinci grup ilçe merkezleri için belirlenen Devlet hizmeti süresi kadar müddetle mesleklerini icra edemezler. Devlet yükümlülüğünü yerine getirirken kamu görevinden çıkarılanların hizmet süreleri bu süreden düşülür. Bunların düzenledikleri raporlar, yargı kararlarına ve idari işlemlere esas alınmaz.”

MADDE 6- 14/5/1928 tarihli ve 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İspençiyari ve tıbbi mevat ve müstahzaratın her türlü fenni ve İyi İmalat Uygulamaları şartlarını haiz, kafi tesisatı muhtevi bir laboratuvar veya fabrikada imali mecburidir.”

MADDE 7- 1262 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “nünuneler Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaletince” ibaresi “numuneler Sağlık Bakanlığınca veya Sağlık Bakanlığınca yetkilendirilen laboratuvarlarda” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 8- 1262 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yetkili merciden izin almaksızın veya verilen izne aykırı olarak sağlık beyanı ile ürün tanıtım ve satışını yapanlar ile yasal tedarik zinciri dışında beşerî tıbbi müstahzarların satış, dağıtım ve pazarlamasını yapanlar veya aracılık edenler hakkında yirmi bin Türk Lirasından üç yüz bin Türk Lirasına kadar idari para cezası verilir.”

MADDE 9- 1262 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “ve” ibaresi “veya” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- 1262 sayılı Kanunun 20 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 20- Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesine aykırı olarak eczanelerle eczane ticarethaneleri dışında veya reçetesiz ilaç satışı yapılması halinde her bir kutu için iki bin Türk Lirası,

b) 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasına aykırı olarak eczanelerle ecza depolarından başka yerlere ilaç satış yapılması halinde her bir kutu için iki bin Türk Lirası,

c) 5 inci maddesine muhalefet edenlere otuz bin Türk Lirası,

ç) 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasına göre istenilen fiyat tadili yapılmaması halinde otuz bin Türk Lirası,

d) 18 ve 19 uncu maddelerde mezkûr ahval hariç olmak üzere bu Kanunun diğer hükümlerine muhalefet edenlere fiilin mahiyeti ve sonuçları da dikkate alınarak iki bin Türk Lirasından on bin Türk Lirasına kadar,

idari para cezası verilir.

Fiilin bir yıl içerisinde tekerrürü halinde ceza bir kat artırılarak uygulanır.

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarına ve diğer idarî yaptırımlara Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu veya mahallî mülkî amir tarafından karar verilir. Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu tarafından idarî para cezası ve idarî yaptırım kararı verildiğinde keyfiyet ilgili mülkî amire bildirilir.”

MADDE 11- 23/1/1953 tarihli ve 6023 sayılı Türk Tabipleri Birliği Kanununun 5 inci maddesinin birinci, ikinci ve üçüncü fıkrası ile ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 12- 18/12/1953 tarihli ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve onuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İkinci eczacılara asgari ücretin üç katından aşağı olmamak üzere taraflarca belirlenecek ücret ödenir. İkinci eczacı çalıştırılması ile ilgili usul ve esaslar Türk Eczacıları Birliğinin görüşü alınarak Sağlık Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 13- 6197 sayılı Kanunun;

- a) 35 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve yardımcı eczacılar,” ibaresi,
- b) Geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “ve yardımcı eczacı olarak çalışma zorunluluğuna” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 14- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 1- Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatında döner sermaye işletmesi kurulabilir. Bakanlık merkez ve taşra teşkilatı için tahsis edilen döner sermaye miktarı on milyar Türk Lirasıdır. Bu miktar her bütçe yılı içinde Cumhurbaşkanı tarafından ihtiyaca göre artırılabilir.”

MADDE 15- 209 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 2- Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmelerinin muhasebe hizmetleri Bakanlıkça yürütülür. Ancak, Bakanlık tarafından teklif edilen ve Hazine ve Maliye Bakanlığınca uygun görülen döner sermaye işletmelerinin muhasebe hizmetleri Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından yürütülebilir.”

MADDE 16- 209 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “Kamu hastane birliklerinde” ibaresi “İl sağlık müdürlüğünün” şeklinde ve ikinci fıkrasında yer alan “Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşların Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü” ibareleri “11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 42 nci” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17- 29/5/1979 tarihli ve 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması, Aşılması ve Nakli Hakkında Kanunun 15 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Cezai ve idari müeyyideler:

MADDE 15- Hukuka aykırı olarak organ ve doku alan, satan, satın alan, satılmasına aracılık eden, saklayan, nakleden veya aşıl原因, organ veya doku teminine yönelik olarak ilan veya reklam veren veya yayınlayan kişiler hakkında 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 91 inci maddesi uygulanır.

Bu Kanuna aykırı şekilde embriyo ve üreme hücresi bağışlayan, aşıl原因, bulunduran, kullanan, saklayan ve nakledenlerle bunların alım ve satımını yapanlar, alım ve satımına aracılık edenler veya komisyonculuğunu yapanlar veya bu fiilleri özendiren, bunlara yönlendiren veya bunlara yönelik ilan veya reklam veren veya yayınlayan kişiler hakkında, fiil daha ağır cezayı gerektiren bir suç teşkil etmediği takdirde üç yıldan beş yıla kadar hapis ve bin günden ikibin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Bu Kanunun ek 1 inci maddesine aykırı fiili tespit edilen kişilerin sertifika ve izin belgeleri iptal edilir ve ilgili alanda çalışmalarına izin verilmez.

Bakanlıktan izin alınmaksızın organ nakli ve üremeye yardımcı tedavi merkezi açılması yasaktır. Bu yasağa uymayanlar hakkında 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 11 inci maddesi hükümleri uygulanır.

Bu Kanuna ve Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara aykırı şekilde faaliyet gösteren sağlık kurum ve kuruluşları hakkında fiilin niteliği ve tekerrür durumuna göre Bakanlıkça faaliyet durdurma veya faaliyet izni iptali müeyyidesi uygulanır.”

MADDE 18- 2238 sayılı Kanuna aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

“Üremeye yardımcı tedavi uygulamaları:

EK MADDE 1- Doğal yollarla çocuk sahibi olunamadığı veya tıbbi gereklilik bulunduğu hallerde, kadın ve/veya erkeğin üreme hücrelerinin tıbbi yöntemlerle döllenmeye elverişli hale getirilmek ve vücut içinde veya dışında döllenmesini sağlamak suretiyle üreme hücreleri veya embriyo anne adayına uygulanabilir. Bu yöntem sadece evli olan eşler arasında gerçekleştirilir. Bu tedavi uygulamaları, Bakanlıkça belirlenen tıbbi esaslar çerçevesinde yalnızca Bakanlıkça yetkilendirilmiş hekimler tarafından ve Bakanlıkça ruhsatlandırılan üremeye yardımcı tedavi uygulama merkezlerinde gerçekleştirilebilir. Üremeye yardımcı tedavi uygulama merkezlerinin açılması, çalışması ve denetlenmesi usul ve esasları Bakanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

Eşlerden biri veya her ikisinden alınan üreme hücreleri ve bu hücrelerden elde edilen embriyonun, başka kişilere uygulanması yoluyla çocuk sahibi olmak ve taşıyıcı annelik yapmak yasaktır.

Başkasına ait üreme hücresi ve/veya embriyonun kullanılması suretiyle donasyon işlemi yapılması ve bu amaçla üreme hücresi ve/veya embriyo bağışlanması, satılması, bulundurulması, kullanılması, saklanması, taşınması, ithalatı, ihracatı ve bu işlemlere aracılık edilmesi yasaktır.

Canlıdan organ alınması ve etik komisyonları:

EK MADDE 2- Canlıdan organ nakli; alıcının en az iki yıldan beri evli olduğu eşi ile dördüncü dereceye kadar (dördüncü derece dâhil) kan ve kayın hısımlarından yapılabilir. Organ nakli gereken hastalığın evlilikten sonra teşhis edildiği durumlarda eşlerin en az iki yıllık evli olması şartı aranmaz.

Birinci fıkrada yer alan hususların dışında kalan canlıdan organ nakillerinin etik açıdan değerlendirmesi, organ nakli başvurusunun yapıldığı ilde oluşturulan Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonları tarafından yapılır. Organ nakli hizmeti sunan hastanelerin bulunduğu her ilde Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonu kurulur. Komisyon başvurusunun yapıldığı tarihten itibaren en geç 15 gün içinde, acil durumlarda ise derhal toplanır ve oyçokluğu ile karar alır.

Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonlarının kararlarına karşı yapılacak itirazları değerlendirmek üzere Ulusal Organ Nakli Etik Kurulu teşkil edilir. Ulusal Organ Nakli Etik Kurulu, itiraz üzerine komisyon kararlarını inceleyerek onaylar, iptal eder veya komisyonun yerine geçip yeniden karar alır. Kurulun organ nakli başvurularına dair verdiği kararları kesindir. Ulusal Organ Nakli Etik Kurulu itirazın yapıldığı tarihten itibaren en geç 15 gün içinde, acil durumlarda ise derhal toplanır ve katılanların üçte ikisinin oyuyla karar alır. Bu çoğunluk sağlanamadığında itiraz reddedilmiş sayılır.

Ulusal Organ Nakli Etik Kurulu ve Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonlarının toplantıları gizli oturum şeklinde yapılır. Toplantıda alınan kararlara dair bilgi ve belgeler gizlidir üçüncü kişi ve kuruluşlarla paylaşamaz.

Organ Nakli Değerlendirme Etik Komisyonları ve Ulusal Organ Nakli Etik Kurulunun teşkili ile çalışma usul ve esasları Sağlık Bakanlığınca düzenlenir.”

MADDE 19- 6/11/1981 tarihli ve 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanununun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunda belirtilen yasaklara aykırı hareket eden gemi kaptanlarına geminin ödemesi gereken indirimsiz sağlık resmi kadar idarî para cezası verilir. Ancak idarî para cezası 1000 net tonluk geminin ödemesi gereken indirimsiz sağlık resmi tutarından az olamaz.

Bu idarî para cezasını uygulamaya Türkiye Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü görevlileri yetkilidir.”

“Gemi sağlık resmi ve idarî para cezalarından, kaptan ve donatan müteselsilen sorumludurlar.”

MADDE 20- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 158 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiş, aynı fıkrada yer alan “Bakan ve Yükseköğretim Kurulu tarafından” ibaresi “Bakan, Yükseköğretim Kurulu ve Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulu tarafından” şeklinde ve beşinci fıkrasının üçüncü cümlesinde yer alan “ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır” ibaresi “ve bu kadrolara yapılan öğretim üyesi atamaları Mütevelli Heyet tarafından onaylanır” şeklinde değiştirilmiştir.

“Mütevelli Heyeti; Rektör, eğitim ve araştırma konusunda görevlendirilmiş Sağlık Bakanı Yardımcısı, Sağlık Bakanının seçtiği bir üye, Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye ile Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulu’na belirlenen Sağlık Bilimleri Üniversitesi dışından bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşur. Mütevelli Heyeti Rektör başkanlığında ilk toplantısını yapar ve bu toplantıda yapılacak seçim ile Mütevelli Heyeti Başkanı belirlenir.”

MADDE 21- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun 42 nci maddesinin başlığı “Bildirim zorunluluğu” şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin birinci, ikinci ve üçüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 22- 3224 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinde yer alan “42 nci maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarındaki hükümlere” ibaresi “42 nci maddesine” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 23- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesine ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Birlikte kullanıma konu sağlık tesisleri için bu maddede belirtilen esaslar çerçevesinde birden fazla üniversite ile de protokol yapılabilir. Birlikte kullanımdaki hastanenin başhekimisi tarafından üniversitenin tıp fakültesi ve dış hekimliği fakültesi öğretim elemanları ve bunların kadrosunda bulunan öğretim elemanı dışındaki diğer personelle, ilgili fakülte dekanının görüşü alınarak, yürütülecek hizmetlere ilişkin en fazla üç yıl süreli ayrı ayrı sözleşme imzalanabilir. Bu fakültelerin dışındaki üniversite personeli ile de rektörün görüşü alınarak sözleşme yapılabilir. Bu sözleşmelerde, sunulacak hizmetin niteliği, performans hedefleri ve süresi yer alır. Öğretim elemanlarıyla yapılan sözleşmelerde mezuniyet öncesi ve mezuniyet sonrası eğitim ile bilimsel çalışmalara ilişkin yetki ve sorumluluklar ayrıca belirtilir. Süresi biten sözleşmeler yenilenebilir. Sözleşme bitim tarihinden bir ay önce tarafların aksine yazılı bildirim yoksa sözleşme kendiliğinden birer yıllık sürelerle uzar.

Üniversitelerin sağlık uygulama ve araştırma merkezleri ile ağız ve diş sağlığı uygulama ve araştırma merkezlerinin uygulamaları üniversiteler tarafından işletilen hastanelerde ve sağlık tesislerinde veyahut üniversitelerin birlikte kullanım protokolü imzaladığı hastanelerde veya sağlık tesislerinde yapılabilir.”

MADDE 24- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 12 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlardan şüpheli olanlar, kolluk görevlilerince yakalanır ve gerekli işlemleri yapılarak Cumhuriyet başsavcılığına sevk edilir. Cumhuriyet savcısı adli işlemleri tekemmül ettirir. Bu suçların soruşturmasında, kolluk tarafından müşteki, mağdur veya tanık olan sağlık personelinin ifadeleri işyerlerinde alınır. Bu fıkra hükmü, özel sağlık kurum ve kuruluşlarında görev yapan personele karşı görevleri sebebiyle kasten işlenen suçlar hakkında da uygulanır.

MADDE 25- 7/11/1996 tarihli ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin altıncı, yedinci ve onüçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Televizyonda yayınlanan programlarda, filmlerde, dizilerde, müzik kliplerinde, reklâm ve tanıtım filmlerinde, sinema ve tiyatrolarda gösterilen eserlerde, internet, topluma açık olan sosyal medya ve benzeri ortamlarda tütün ürünleri kullanılamaz, görüntülerine yer verilemez.

(7) Sağlık, eğitim ve öğretim, kültür ve spor hizmeti verilen yerlerde ve bunların yerleşkelerinde tütün ürünlerinin satışı yapılamaz.”

“(13) Tütün ürünleri, kişilerin doğrudan ulaşacağı veya göreceği şekilde satışa arz edilemez. Bu ürünlerin işletme içinden ve dışından görünmeyecek şekilde renk, şekil ve ebatları Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca belirlenen kapalı dolaplarda satışa sunulması zorunludur.”

MADDE 26- 4207 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “yüzde altmışbeşinden” ibaresi “yüzde seksenbeşinden” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki cümleler eklenmiş ve beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye’de üretilen veya ithal edilen tütün ürünleri; markanın yazım şekli, yazı karakteri, punto boyutu, paket üzerindeki konumu, paketlerin rengi, diğer yazı, ibare ve şekiller dâhil olmak üzere aynı şekilde tasarlanmış düz ve standart paket biçiminde piyasaya arz edilir. Marka, paketin sadece bir yüzeyine ve bu yüzeyin yüzde beşini aşmayacak şekilde yazılır. Paketlerin üzerine markanın logosu, simgesi veya sair işaretleri konulamaz. Bu kurallar birden fazla paketi bir arada bulunduran tütün ürünleri kutuları için de geçerlidir.”

“(5) Bu Kanunda belirtilen uyarı yazıları, resim, şekil veya grafik mesajlarıyla, paket üzerinde yer verilen markanın yazım şekli, yazı karakteri, punto boyutu, paket üzerindeki konumu, paketlerin rengi, paket üzerinde yer verilen uyarı mesajları, diğer zorunlu yazı, ibare ve şekiller dâhil olmak üzere tek tip olarak tasarlanmış düz ve standart paketler ile ilgili hususlar Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 27- 4207 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin mülga sekizinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiş ve onaltıncı fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“(8) 3 üncü maddenin on üçüncü fıkrasındaki yasaklara aykırı hareket edenler, mahalli mülki amir tarafından beşbin Türk Lirasından yirmibin Türk Lirasına kadar idarî para cezası ile cezalandırılır.”

“Kapatma cezasından sonra aynı dönem içinde tekrarlayan ihlallerde ise, her defasında işletmeye yirmi günden bir aya kadar kapatma cezası verilir. Alt ve üst sınırları belirlenen idari para cezalarının miktarı, işletmenin büyüklüğü, ihlalin gerçekleştiği yer itibarıyla ihlalin etki derecesi ve niteliği ile ağırlığı gibi ölçütlere göre takdir edilir.”

MADDE 28- 4207 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Türkiye’de üretilen veya ithal edilen tütün ürünler, yedi ay içinde 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasına uygun hale getirilir.”

(2) 4 üncü maddenin beşinci fıkrasında öngörülen yönetmelik bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde çıkarılır.”

MADDE 29- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasının üçüncü cümlesine “yürütmek üzere” ibaresinden sonra gelmek üzere “aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanları altmışbeş yaşına kadar” ibaresi, fıkraya aşağıdaki cümle ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Bu şekilde kamu görevlisi olmayanlardan sözleşme yapılmak suretiyle çalıştırılan personel hakkında 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu hükümleri uygulanmaz”

“Aile hekimliği uzmanlık eğitimi veren vakıf üniversiteleri ile Sağlık Bakanlığı arasında bu maddenin birinci fıkrası kapsamında kurumsal sözleşme yapılabilir ve sekizinci fıkradaki usul ve esaslara göre üniversite hesabına ödeme yapılır.

Aile hekimleri ferden veya müştereken personel çalıştırabilir ve işveren olabilir.

Aile hekimleri ve aile sağlığı çalışanlarının yıllık izinleri yıl içinde çalışılan süre ile orantılı olmak ve ait olduğu sözleşme döneminde kullanılmak üzere otuz gündür. Ayrıca beş gün kongre ve seminer izni ile yıllık izin bitiminden sonra mazeretleri nedeniyle beş gün idari izin verilebilir. Evlenme, ölüm, doğum ve emzirme hallerinde, 657 sayılı Kanunun 4/B maddesi kapsamındaki sözleşmeli personele ilişkin izin hükümleri uygulanır. Hastalık durumunda, bir mali yılda en çok on günlük dönemler halinde toplam kırk güne kadar hekimin uygun görmesiyle hastalık izni verilebilir. Bir defada on günü aşan hastalık izni ancak sağlık kurulu raporu ile verilebilir. Sözleşmeli aile hekimi iken aile hekimliği uzmanlık eğitimi yapmakta olanlar, bu eğitimleri kapsamındaki hastane rotasyonu süresince izinli sayılır.”

MADDE 30- 5258 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Aile hekimliği uygulaması kapsamında kişilerin aile hekimine kaydı yapılır. Sağlık Bakanlığınca belirlenen süre sonunda kişiler aile hekimlerini değiştirebilirler veya sağlık hizmet planlamasına uygun olarak Sağlık Bakanlığı kişilerin aile hekimi değiştirilebilir. Her bir aile hekimi için kayıtlı kişi sayısı; coğrafi şartlar, sağlık hizmet planlaması gibi kriterler esas alınarak Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Sağlık Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 31- 5258 sayılı Kanunda yer alan “aile sağlığı elemanı” ibareleri “aile sağlığı çalışanı” şeklinde, “aile sağlığı elemanları” ibareleri “aile sağlığı çalışanları” şeklinde, “aile sağlığı elemanlarına” ibareleri “aile sağlığı çalışanlarına” şeklinde, “aile sağlığı elemanlarının” ibareleri “aile sağlığı çalışanlarının” şeklinde ve “aile sağlığı elemanlarıyla” ibaresi “aile sağlığı çalışanlarıyla” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 32- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Evli olmakla birlikte çocuk sahibi olmayan genel sağlık sigortalısının;

1) Yapılan tıbbî tedavileri sonrasında normal tıbbî yöntemlerle çocuk sahibi olamadığının ve ancak yardımcı üreme yöntemi ile çocuk sahibi olabileceğinin Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmet sunucuları sağlık kurulları tarafından tıbben mümkün görülmesi,

- 2) Kadının 23 yaşından büyük, 40 yaşından küçük olması,
 - 3) Son üç yıl içinde diğer tedavi yöntemlerinden sonuç alınamamış olduğunun Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmet sunucuları sağlık kurulları tarafından belgelenmesi,
 - 4) Uygulamanın yapıldığı tıbbî merkezin Kurum ile sözleşme yapmış olması,
 - 5) Eşlerden birinin en az beş yıldır genel sağlık sigortalısı veya bakmakla yükümlü olunan kişi olup, 900 gün genel sağlık sigortası prim gün sayısının olması,
- şartlarının birlikte gerçekleşmesi halinde veya sağlam çocuk sahibi olan çiftler hariç olmak üzere Kurumun belirlediği kalıtsal bir hastalığı olan veya bu hastalık için taşıyıcı olduğu bilinen evli çiftin sağlam çocuk sahibi olmasına yönelik birinci fıkranın (e) bendinin (2), (4) ve (5) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartların birlikte gerçekleşmesi halinde, en fazla üç deneme ile sınırlı olmak üzere yardımcı üreme yöntemi tedavileri ile bir hastalığın tedavisinin başka tıbbî bir yöntemle mümkün olmaması ve Kurumca yetkilendirilen sağlık hizmet sunucuları sağlık kurulları tarafından tıbben zorunlu görülmesi ve uygulamanın yapıldığı tıbbî merkezin Kurum ile sözleşme yapmış olması halinde yardımcı üreme yöntemi tedavileri,”

MADDE 33- 11/4/2007 tarihli ve 5624 sayılı Kan ve Kan Ürünleri Kanununun 6 ncı maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Ruhsat almadan faaliyet gösterenler valilikçe faaliyetten men edilir ve on bin Türk Lirası idarî para cezası ile cezalandırılır. 3 üncü maddenin birinci fıkrasının (c) bendinde saklanması zorunlu tutulan belge ve örnekleri saklamadığı tespit edilenler ile mevcut ruhsatı kapsamı dışında faaliyet gösterenlere on bin Türk Lirası idarî para cezası uygulanır; bu ihlallerin iki yıl içinde tekrarı hâlinde idari para cezası bir kat artırılarak uygulanır; üçüncü tekrarında artırımlı idari para cezası uygulanır ve on güne kadar faaliyeti durdurulur; dördüncü tekrarında ise süresiz faaliyetten men edilir.”

MADDE 34- 11/6/2010 tarihli ve 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanununun 23 üncü maddesine, birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve diğer fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(2) Gıdanın etiketi, tanıtımı veya reklâmında sağlık beyanı yapılabilmesine, Sağlık Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlıkça izin verilebilir.”

MADDE 35- 5996 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Farmasötik formda olmayan takviye edici gıdaların üretim, ithalat, ihracat ve kontrolüne ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir. Ancak, farmasötik formda olan takviye edici gıdalar ile özel tıbbî amaçlı diyet gıdaların üretim, ithalat, ihracat ve kontrolüne ilişkin usul ve esaslar Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumunca belirlenir.”

MADDE 36- 5996 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin (ö) bendine “işyerlerine,” ibaresinden sonra gelmek üzere “belediyelere ve il özel idarelerine” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 37- 5996 sayılı Kanunun 42 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(7) 28 nci maddenin birinci fıkrasının ikinci cümlesindeki ürünler bakımından bu Kanunda belirtilen idari yaptırımları uygulamaya Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu ile mahalli mülki amir yetkilidir. Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu tarafından idari para cezası ve idari yaptırım kararı verildiğinde keyfiyet ilgili sağlık müdürlüğüne bildirilir.”

MADDE 38- 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve

Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Hizmet bedeli: Bedelin bir unsuru olup tesisin ve ekipmanların kullanıma hazır tutulmasına yönelik bakım, onarım ve benzeri hizmetlerin bedeli ile ilgili mevzuatına göre hizmet alımı yoluyla gördürülebilecek hizmetlerin sunulması karşılığında idare tarafından yükleniciye ödenen, beş yıl ve ihtiyari hizmetlerde sözleşmede yer alan miktara bağlı, tıbbi destek hizmetlerinde ise on yılı geçmemek üzere dönemsel piyasa testi ile güncellenen bedeli,”

MADDE 39- 6428 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin onikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“İşletme dönemindeki teminat miktarı her yıl, Türkiye İstatistik Kurumunca belirlenen yurtiçi üretici fiyat endeksindeki artış oranında artırılır.”

MADDE 40- 6428 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

“MADDE 9- (1) Bu Kanun kapsamında yapılacak yatırımlarla ilgili olarak idare ile gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri arasında yapılacak her türlü iş ve işlemler ile düzenlenecek kâğıtlar, 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre alınan damga vergisinden ve yatırım dönemiyle sınırlı olmak kaydıyla, 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu uyarınca alınan harçlardan müstesnadır.”

MADDE 41- 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin geçici 27 nci maddesinin ikinci fıkrasına “atanmaları,” ibaresinden sonra gelmek üzere “yabancı dil şartı hariç olmak üzere” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin 42 nci maddesinin beşinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “yüz yatağın altındaki hastane başhekimlerinin tabip” ibaresi “yüz yatağın altındaki hastanelerin ve 112 il ambulans servisi başhekimlerinin tabip” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 43- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 44- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.